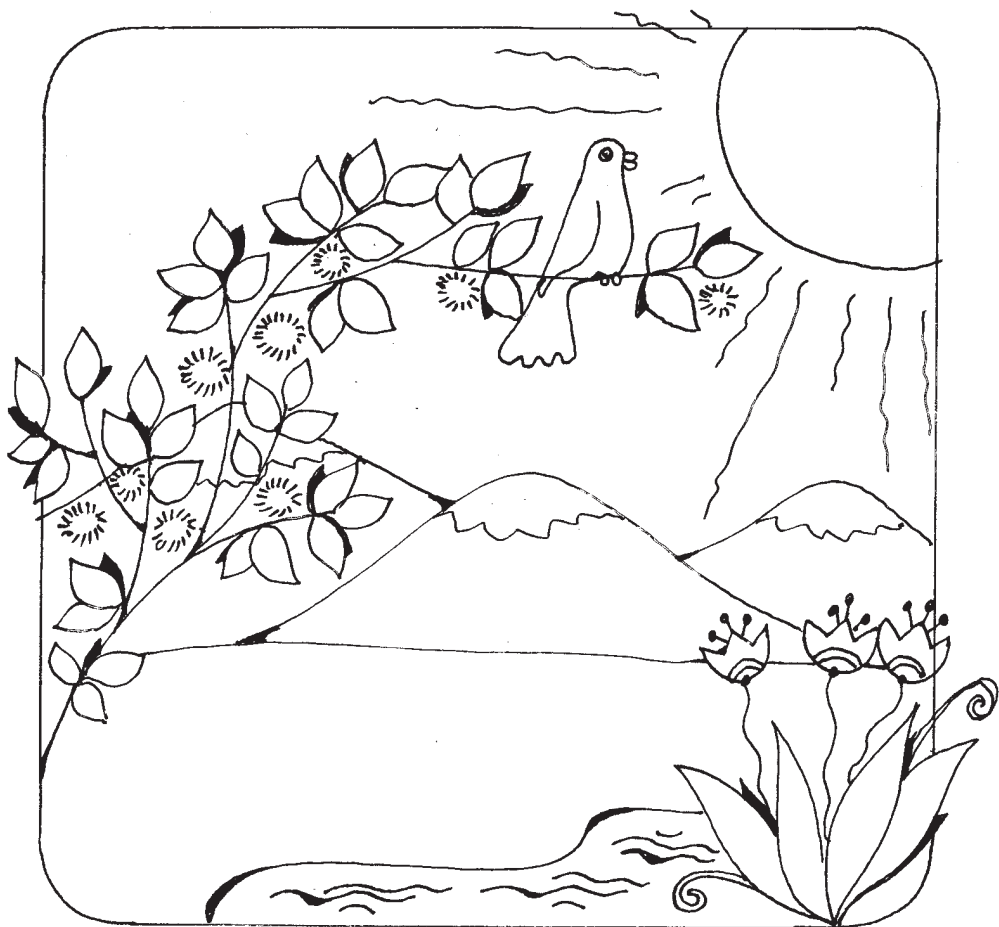

Я знаю, що це ти цієї зими почепив
годівничку на гілочку біля своєї хати.
Дякую тобі.

Я жив у квітучій теплій країні, де ніколи не ішов сніг. Навіть дощу там ніколи не було.

Одного разу я потрапив до дивовижної споруди. Це був великий корабель — ковчег.

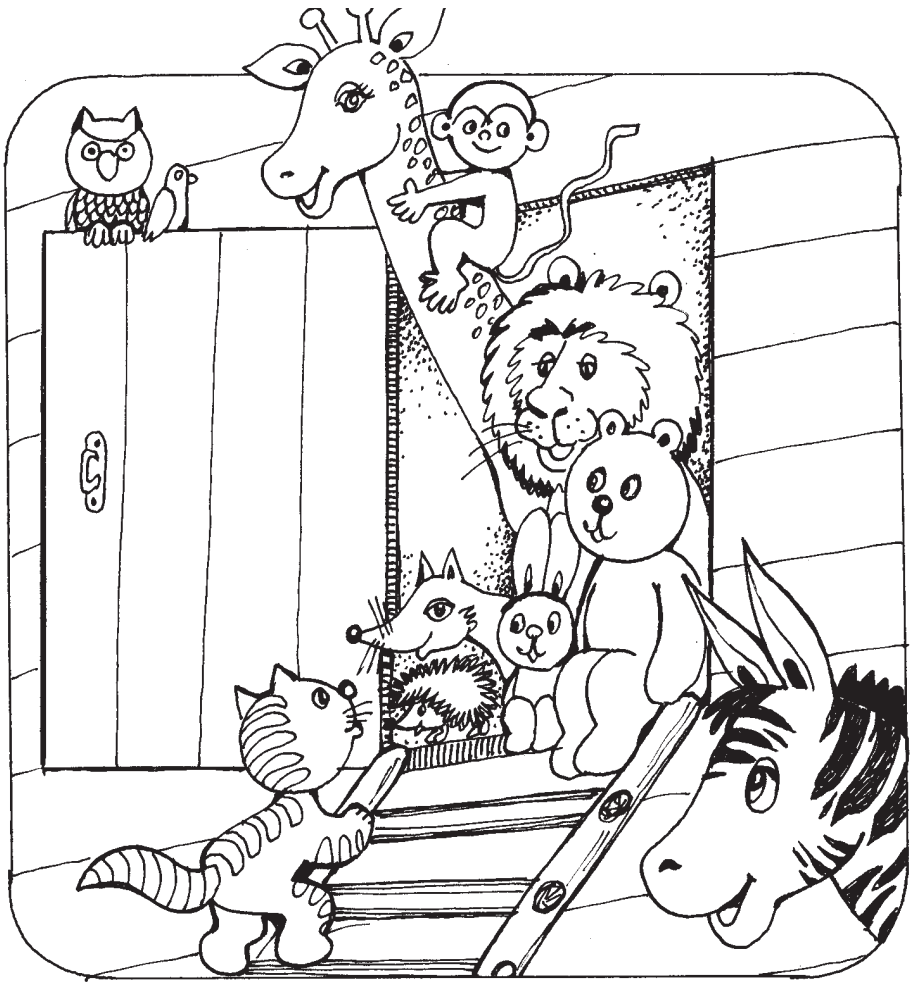

Його побудував Ной — дуже добрий і порядний чоловік.

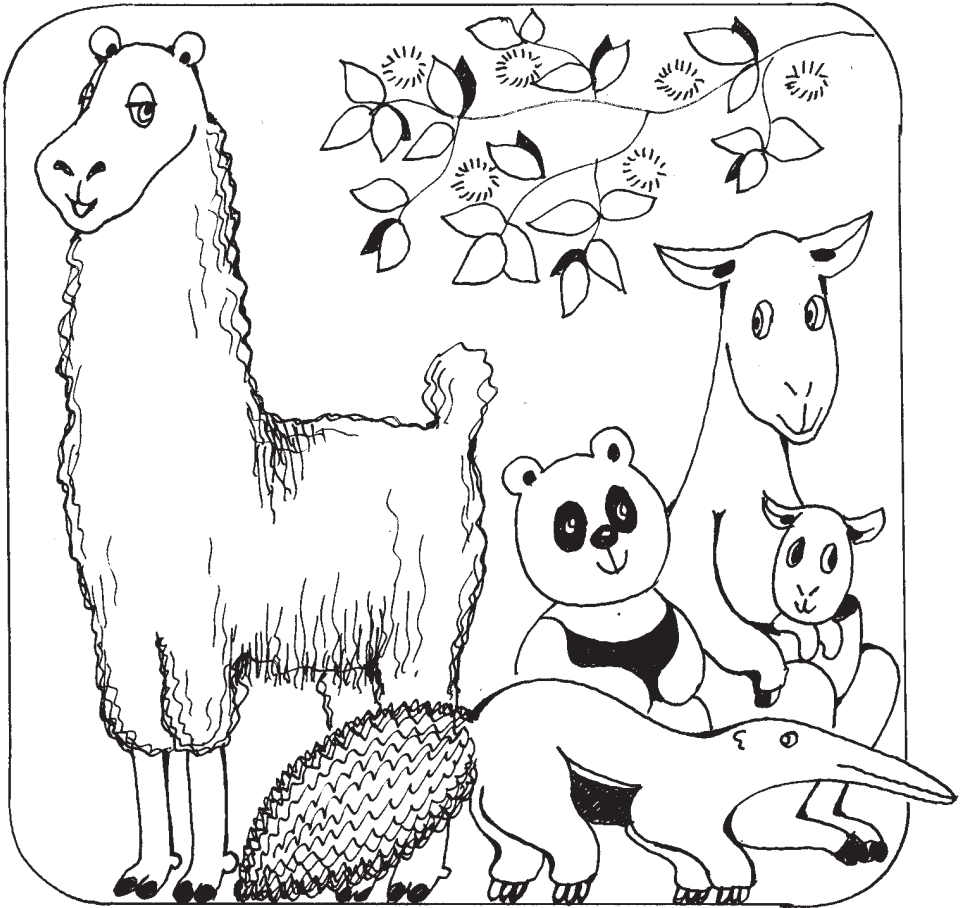
Люди глузували з нього — адже поблизу не було ані моря, ані річки.

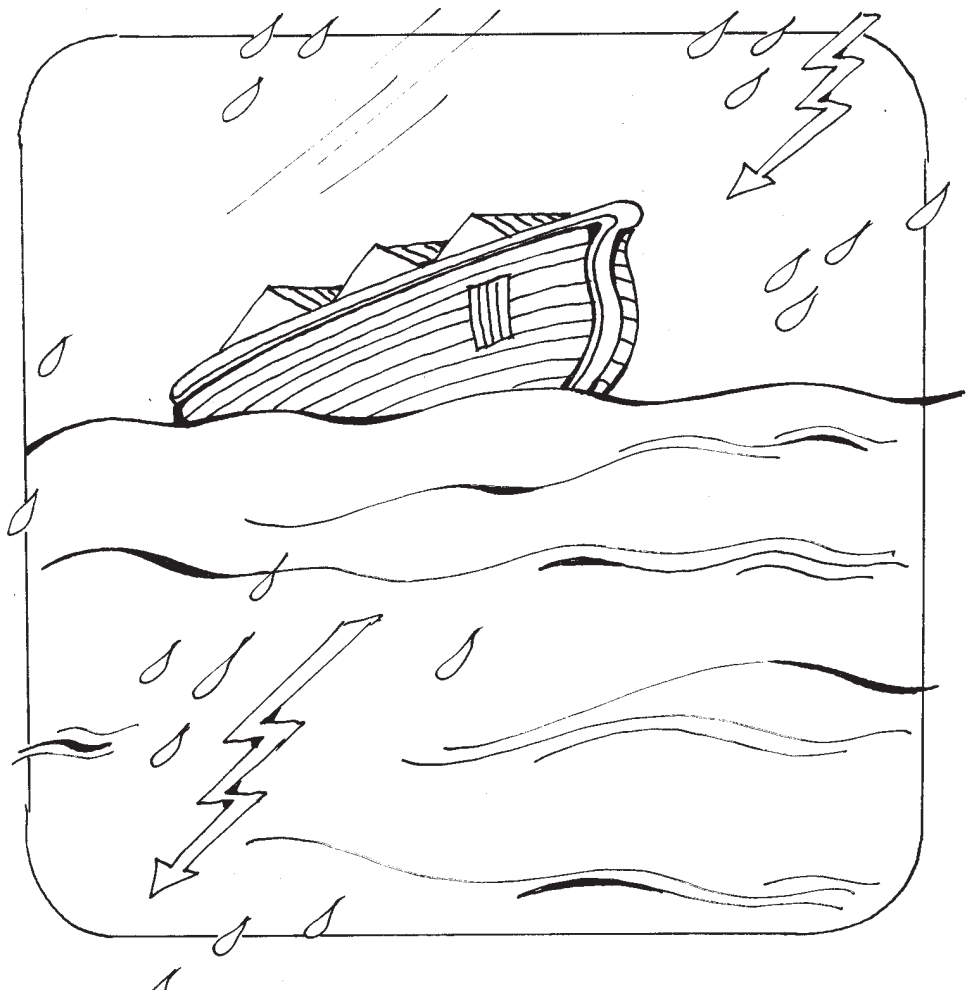
Вони сміялися з Ноя. Але Ной слухав не людей, а Бога. Це Бог наказав йому побудувати ковчег.

Ной узяв до ковчега всю свою родину і різних звірів та птахів. Впізнаєш їх?

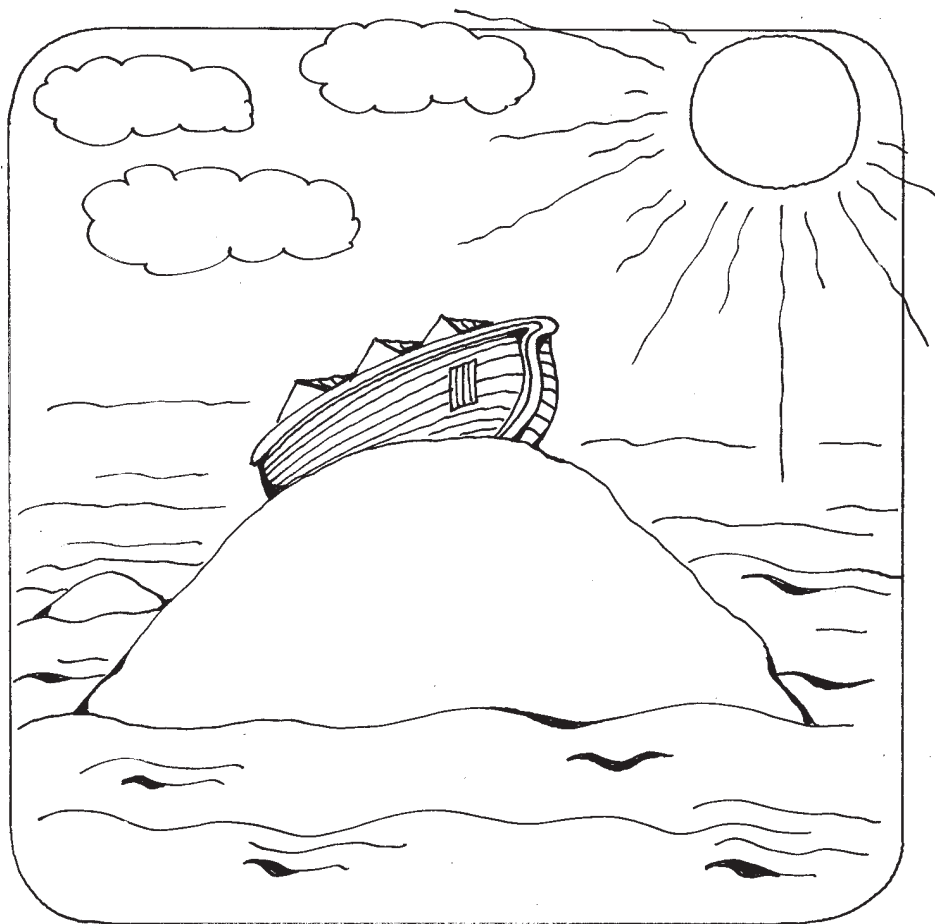

А це хто такі?

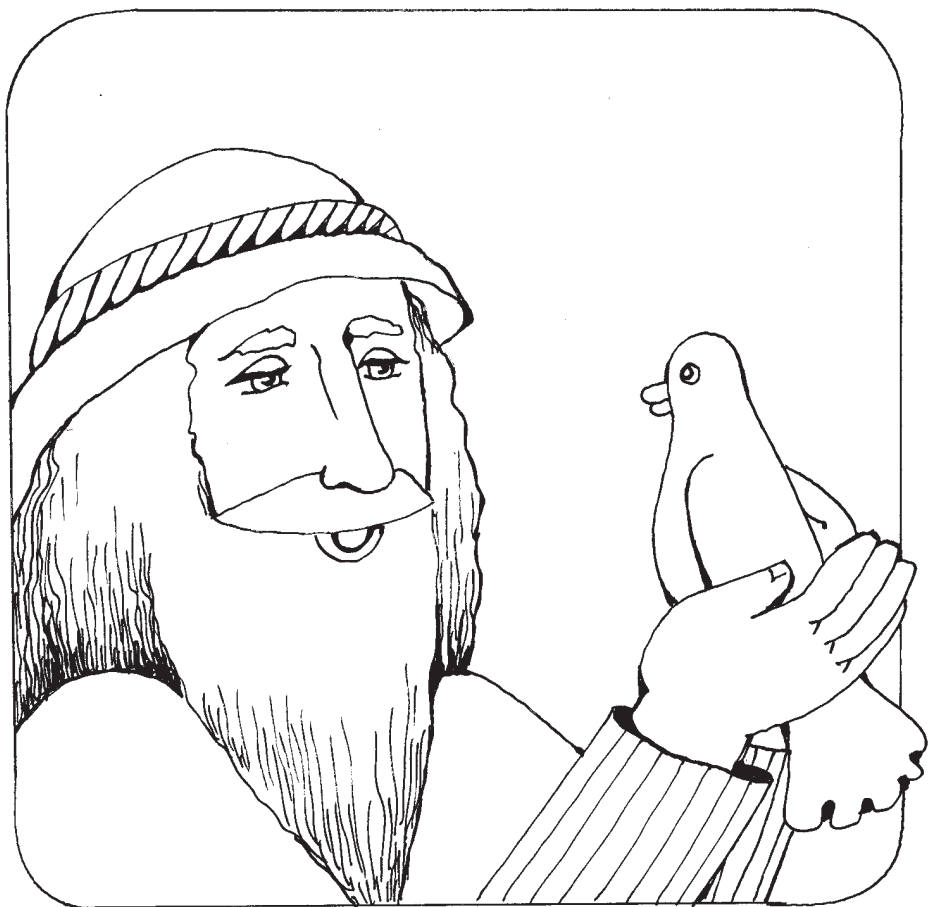

Почалася страшенна злива. Землю залила вода, і ковчег помандрував по ній.

Коли злива скінчилася, вода поступово спала. Ковчег зупинився на верхів'ї високої гори.

Ной послав мене, аби я подивився, чи є де суша.

Я повернувся до ковчега і приніс Ною
зеленого листочка з оливи.

Чи ти здогадуєшся, що це мало означати?

Цей листочок був повідомленням про те, що неподалік є суша. Є земля, де зможе жити Ной з родиною, всі звірі та птахи.

Над цією землею сяяла веселка — це Бог казав людям, що Він дуже любить їх і дарує їм цю чудову землю.

